

NIESKWAPNY (2) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg m N nieskwapny (2). ◇ [pl I m nieskwapnymi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. kwapny.

Nienagły, nierychły, nieporywczy (2) :

W połączeniu szeregowym (1): żeś ty Bog łáfkáwy y miłóściwy/ nie łkwápný ná gniew [longanimis; ćierpliwy WujBib]/ y wielkiego miłóśierdzia/ á lituiący złe^{go}. BudBib Ion 4/2.

Wyrażenie: »nieskwapny na gniew« = pobłażliwy, cierpliwy; longanimis PolAnt (2): Iehowá nie łkwápný ná gniew [longanimis; PAN cierpliwy WujBib]/ á wielkiey síły/ lecz z winnego nie czyni niewinnym Iehowa. BudBib Nah 1/3, Ion 4/2.

[Szereg: »ostrożny a nieskwapny«: Gdzie widził/ iż Pan nie zaráz wřzyłtkich táiemnic wiáry náuczył Apořtołow řwoich. ále drugie ná dálřzy čás odłóżył: Dáiąc w tym przykłád y náukę wiernym náuczycielom řwoim/ áby y oni w řzáfowániu řwiętych táiemnic iego/ ořrożnymi á niełkwápnými byli WujPosN 1584 I 386].

Synonim: cierpliwy.

Cf NIESKWAPLIWY, SKWAPNY